

Konec starého rozhlasu v Čečelovicích

Jak již asi všichni víte, bylo rozhodnuto, že jednou z akcí v letošním roce bude vybudování nového bezdrátového rozhlasu v naší obci. Ten starý již dosluhuje, a že má na výměnu právo, bych Vám rád osvětlil na historii jeho vzniku. Kdy tedy byl do naší obce pořízen rozhlas?

První podmínkou byla elektrifikace celé obce. S tou bylo započato na jaře roku 1958, síť po veřejných prostranstvích platil stát a instalaci v jednotlivých budovách si hradili vlastníci nemovitostí na svoje náklady. Do provedení bylo zapojeno velké množství dělníků a tak práce pokračovala dosti rychle. Na konci října byla elektrifikace dokončena a bylo slavnostně rozsvíceno.

Že to byla velká událost pro obec a její rozvoj svědčí i to, že při této příležitosti proběhla náležitá oslava. Místní ženy se postaraly o navaření, usmažení a upečení různých pochoutek, JZD věnovalo na tuto slavnost rozsvícení dva vepře a peněžitou částku dva tisíce Kč, myslivecká společnost přispěla jedním srncem a také soukromě hospodařící zemědělci (tehdejší živnostníci) věnovali každý po 65,- Kč.

1. listopadu 1958 odpoledne se odebral slavnostní průvod, doprovázený hudbou pana Mrkvičky z Oseka, k novému transformátoru na Pasece. Vyprovázal na poslední cestě starou petrolejovou lucernu, která byla po slavnostním projevu tehdejšího předsedy ONV legračně pohřbena. Dále již následovala slavnostní večeře v sále U Křivanců (nynější hostinec) a poté taneční zábava v druhém hostinci U Severů.

Druhou a neméně důležitou podmínkou zřízení rozhlasu bylo založení osvětové besedy v naší obci pod vedením ředitele zdejší školy, pana Vladimíra Dvořáka. Tento určitě osvícený a pokrokový člověk věděl, jak důležité je, aby se co nejvíce informací dostalo včas ke každému obyvateli. Hned po vzniku v roce 1958 se osvětová beseda ujala svého poslání a starala se o kulturní život v obci. Byl pronajat sál u Křivanců a vznikl kulturní klub. Do něho bylo pořízeno stabilní jeviště a již se mohla hrát divadelní představení, dále byl zakoupen promítací stroj a každou sobotu nebo neděli byl promítán film. Do úřadovny MNV byl koupen televizor, což byl první televizní přijímač v naší obci.

A nemalou měrou se dle záznamů v roce 1959 zasloužila osvětová beseda o zřízení místního rozhlasu. Takže nám náš rozhlas slouží již 55 let, a to bez nějakých (jak jsem se nikde nedopátral) velkých kompletních rekonstrukcí. Došlo k několika částečným opravám, vždy většinou po nějaké živelné pohromě. Byly to výměny několika amplionů a části vedení po bouři a pádu májky na návsi, po řádění orkánu Kyrril nebo po stržení vedení zemědělskou technikou.

I v současné době mobilů, internetu a dalších moderních technologií přenosu informací má, myslím si, místní rozhlas své místo. Ale požadavky na kvalitní službu náš zastaralý již nesplňuje. V některých částech občané neslyší zřetelné hlášení, někde zaslechnou pouze hudbu, což občas vede i ke komickým situacím. Slyším hudbu, ejhle, přijel „kůžičkář“, vezmu kůže a pospíchám na návsi je prodat. Mezitím rozhlas dohraje, informace nemám a na návsi po výkupu kůží také není ani vidu ani slechu.

Tohoto všeho by nás měl letos zbavit nový bezdrátový rozhlas. Dojde k částečnému úbytku drátů, které hyzdí naši obec, ke zkvalitnění hlášených informací a také ke zjednodušení svolání místních hasičů při případném zásahu a k úpravě systému zvonění v místní kapli. Doufám, že nový rozhlas bude sloužit bez větších problémů a potíží jako ten starý dalších 55 let.

A zbývá poslední otázka. Jak se rozloučíme s tím starým? Naši předchůdci při pohřbení petrolejky to měli snazší. Vždyť dnes zemědělské družstvo vepře nechová, soukromé chovatele bych v naší obci spočítal na prstech jedné ruky (maximálně dvou) a se srncem by také mohl být problém. Ale poradíme se, zapřemýšlíme a uvidíme. Třeba najdeme důstojný způsob rozloučení s naším milým starým drátovým rozhlasem.

Tolik malý příspěvek k plánované akci na letošní rok včetně trošky historie.

Milan Stejskal, starosta

VYBÍRÁME Z OBSAHU:

Konec starého rozhlasu

...str. 1

Vzpomínka na paní Marii Krejčovou..... str. 2

Z obec. úřadu ...str. 3 až 5.

Činnost spolků...str. 5 a 6.

Proběhlé akce...str. 6 a 7.

Pozvánky na kulturní akce v lednu až dubnu

..str. 7 až 9.

Pranostiky neb lidová moudrastr. 10

Ze vzpomínek paní Marie Krejčové – nejstarší občanky Čechelovic

Čas vánoční je za námi. Dobu rozjímání, setkávání se s rodinou, přáteli, vystřídal běžný každodenní život. Mnozí z nás v době vánoční vzpomenu i na ty, kteří už ke štědrovečernímu stolu v kruhu rodiny nemohou přisednout a zbyly na ně jen krásné vzpomínky. V naší obci k nim patří i rodina Krejčových, s jejichž souhlasem předkládám vyprávění loňské nejstarší občanky obce čtenářům zpravodaje. Povídala jsem si s ní jednoho květnového podvečera roku 2011. Zajímalo mne, jaký byl život této skromné paní a jaký je případně její recept na dlouhověkost.

Paní Marie se narodila 16. listopadu 1920 v č. p. 29 jako Marie Němečková, nejstarší ze čtyř dětí manželů Němečkových. Měla mladší sestru, v r. 1929 se rodina nečekaně rozrostla hned o dvě novorozeňata – dvojčata Miloslava a Václava. V domácnosti žilo celkem sedm lidí a tak se rodina měla co ohánět, aby si alespoň trochu zajistila slušné živobytí. Marii s narozením dvojčat přibyla práce, kromě pomoci v hospodářství to byla i péče o mladší sourozence.

V jejich vzpomínkách zbylo místo i na školní léta a zásluhou činnost místního učitele, který s dětmi nacvičoval divadlo. Jako devítiletá dostala Marie roli Kašpárka Pinpinela a verše, které tehdy odříkala, nikdy nezapomněla. Opravdu mi tyto verše paní Krejčová odříkala i toho květnového podvečera ve svých devadesáti letech, obdivuhodné. Ale zpátky do minulosti dálnější. Tulák a Kráska ze Šumavy, tak se prý jmenovala tehdejší divadelní představení čechelovických ochotníků, která se vydařila a sklidila zasloužený aplaus. Jen počasí tehdy Krásce ze Šumavy obrazně řečeno smáčelo vlasy, když se z nebe snesl příval deště. Počasí bylo snad jedinou kaňkou na jinak kouzelném představení.

Když Marie dospívala, přicházela pomalu nechvalně známá hospodářská krize třicátých let. Doba svízelná, neradostná, při jejímž vyslovení i dnes mnohým zatrne. Rodina Němečkových žila z hospodářství, jež obnášelo pole, tři krávy, drobné hospodářské zvířectvo. Tatínek choval králíky, ovce. Peněz ani nabídek škol pro vyučení řemeslu se nedostávalo a tak Marie už ve třinácti letech šla sloužit k Vrbům na hospodářství. Vše se tehdy dělalo ručně a pro drobnou dívku (vážíci podle jejich slov v té době jen třicet tři kilogramů) to nebyla rozhodně lehká služba.

V šestnácti letech odešla Marie sloužit do blatenské rodiny obchodníka a jeho židovské manželky, jejíž nelehký život a díky okolnostem i pozdější konec v plynové komoře, mladou dívku nenechal chladnou. Rodina v Blatné měla tříletou holčičku a malé děťátko. Služba obnášela péči o děti, včetně koupání miminka, což mladou dívku mírně zaskočilo. Brzy však získala potřebnou sebedůvěru a s dětmi si bez problémů poradila. Kromě péče o děti i prala, samozřejmě na valše. Při svých procházkách se svěřeným miminkem v kočárku se ráda zastavila a postála i u fotbalového hřiště blatenských chlapců. Hřiště tehdy stálo v místě zvaném Na Tržišti. Domů k rodičům se dostala málokdy, spíš rodina navštívila ji.

V sedmnácti ji poprvé oslovil i její budoucí manžel, pan František. Ona se však tehdy ještě nechtěla vázat, lákaly ji taneční zábavy, hlavně v blízkém Mečichově. Šaty k zábavám jí nastříhla sestra pana Švece a ona si je pak sama spíchla. Látky, stejně jako třeba košile, byly k dostání v blízkém Záboří. Jen pro boty se muselo do Blatné. Nejsvátečnější oblečení, šité u krejčího, se nosilo do kostela. Takové oblečení si lidé velmi šetřili a kromě kostela jej používali jen opravdu při výjimečných událostech.

Pan František si na svou lásku počkal ještě sedm let a za devět let poté, co ji prvně oslovil, se mladí lidé vzali. Hospodařili deset let soukromě a pak, po rozumné úvaze co by je čekalo, kdyby odmítli podepsat, vstoupili do JZD. Věděli, že pokud by odmítli vstoupit, družstvo by jim do malých prostor jejich hospodářství navezlo další zvířata a nebylo by v jejich silách vše zvládnout. V družstvu pracovala paní Krejčová v rostlinné výrobě, v drůbežárně u slepic a krůt.

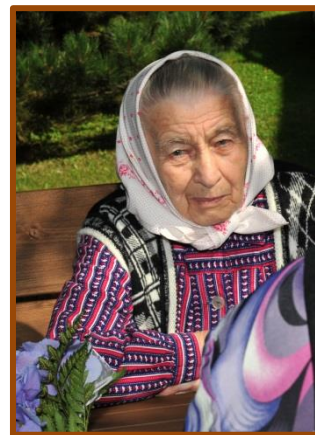
Z manželství se narodily dvě děti – Alena a František. Když pan Krejčí ve 46 letech vážně onemocněl a trávil dlouhou dobu v plzeňské nemocnici a následně v plicní léčebně v Běhařově, musel šestiletý Fanda trávit dopoledne s maminkou na poli. Školka tehdy nebyla a po návratu ze školy se o Fandu starala sestra Alena. Naštěstí se nenaplnily domněnky lékařů a rodina tak mohla prožít spolu ještě mnoho krásných a spokojených let. Jejich společnou cestu životem rozdělil až náhlý odchod pana Krejčího na jaře 1986, okamžik o to smutnější, že na svět se v tu dobu hlásil vnuk Fanda. Musím říci, že toto byl jediný okamžik rozhovoru, kdy se v očích paní Krejčové objevil smutek a slzy. Jinak tato skromná, nenápadná obyvatelka naší vesnice měla neuvěřitelnou vitalitu a to i přes čtyři prodělané operace a zrakový handicap.

Lehký život neměli ani mladší sourozenci Němečkoví, které čechelovičtí starousedlíci pamatují. Anastázie byla nasazena na nucené práce do Německa, později se vdala do Komušína. Milda s Václavem se vyučili řemeslu, zůstali věrní rodné obci. Mimochodem, kdo z vás si nevzpomene na sehranou partu důchodců, která sedávala na lavičce u kapličky a které často vévodil právě zvonivý hlas pana M. Němečka? Kdo z Vás si nevzpomene na šikovné ruce druhého dvojčete – truhláře Václava?

Jaký je tedy recept na dlouhověkost? To byla tehdy má závěrečná otázka. Největší školou života byla pro paní Marii péče o sourozence a skutečnost, že už jako šestnáctiletá poznala, co obnáší starost o potomky se vším všudy. Ač zažila válečnou reformu, kdy se jí 15 000 korun poctivě našetřených ve službě smrslo, i měnovou reformu v r. 1953, nikdy nepropadla smutku. Vždy se z nezdarů rychle otřepala a vrhla se dál do práce. Podle legislativy léta do 18 let věku strávená ve službě jí navíc i přes placené pojištění nebyla zohledněna při propočtu důchodu.

Co se týče stravy, měla tahle drobná paní od mládí ráda mléko, smetanu, tvaroh. Maso králíčí, jehněčí. Alkohol ani kávé nebo sladkostem nikdy neholdovala. Med a čaj však milovala. Také zpěv a návštěvy sousedek, paní Štěrbové, Kalbáčové, Švecové.

Přála bych všem, aby na sklonku svého života byli tak spokojeni a obklopeni láskou svých nejbližších, bez velkých slov i gest, jako tomu bylo v rodině paní Marie Krejčové.

Přijata usnesení ze zasedání OZ

*** ze dne 27. 11. 2014**

1. OZ schválilo aktualizovaný „Místní program obnovy venkova obce Čečelovice na období od 2015 – 2016.“
2. Z odsouhlasilo smlouvu o zřízení věcného břemene parc. č. 2177/1 u čp. 12 – smlouva č. ZP – 014 3300 29 135/001 a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
3. OZ odsouhlasilo rozpočtovou změnu 5/2014.
4. OZ odsouhlasilo vzor nových nájemních smluv na obecní byty.

*** ze dne 18. 12. 2014**

1. OZ projednalo a bere na vědomí rozpočtovou změnu č. 6/2014.
2. OZ projednalo a schválilo rozpočtovou změnu č. 7/2014.
3. OZ schválilo vnitřní organizační směrnici pro účetnictví od 1. 1. 2015.
4. OZ schválilo plán inventury za rok 2014.
5. OZ schválilo účetní rozvrh pro rok 2015.
6. OZ projednalo a schválilo návrh rozpočtu DSO Radina na rok 2015.
7. OZ projednalo a schválilo návrh rozpočtu obce Čečelovice na rok 2015 jako přebytkový.
8. **OZ projednalo a schválilo výši místních poplatků na rok 2015 ve výši:**
 - vodné 28,- Kč /m3
 - stočné 200,- Kč / objekt do 3 osob + 50,- Kč za každou další osobu
 - poplatky za sběr, třídění a svoz komunálního odpadu:
 - u trvale bydlících - 500,- Kč/osobu s výjimkou osob do 3 let a osob nad 70 let sazba 250,- Kč
 - u rekreačních objektů 500,- Kč / objekt
 - poplatky ze psů 60,- Kč / 1 psa

<u>Rozpočet obce na rok 2015</u>		<u>Výdaje rozpočtu</u>	
<u>Příjmy rozpočtu</u>		<u>Lesní hospodářství</u>	
<u>Daňové příjmy</u>		Nákup drobného materiálu	10000
Daň z příjmů fyzic. osob – záv. činnosti	330000	PHM - benzin, olej	1000
Daň z příjmů - podnikatelé	10000	Služby - kácení dřeva + vytahování dřeva	0
Daň z příjmů - právnické osoby	400000	celkem	11000
Daň z příjmů fyz. osob z kapitálových výnosů	45000	<u>Pozemní komunikace</u>	
Správní poplatky	1000	Služby- prohrnování sněhu + posyp + sečení	30000
Poplatek - komunální odpad	110000	Opravy	16000
daň z přidané hodnoty /DPH/	780000	celkem	46000
Poplatek ze psů	3500	<u>Pitná voda - vodovod:</u>	
Daň z nemovitostí	155500	DHM - chlor atd.	1000
Odvod z automatů	5000	Elektrické energie	100000
Celkem	1840000	Opravy a udržování	35000
<u>Nedaňové příjmy /vlastní příjmy/:</u>		Úhrada daně	40000
Lesní hospodářství	10000	Služby - vzorky vody	15000
Voda - prodej	170000	celkem	191000
Odpadní vody - stočné	20000	<u>Odpadní vody</u>	
Bytové hospodářství	510000	Služby - vzorky 4x ročně	5000
Příjmy z finan. operací	12000	Opravy a údržba	0
Místní správa (poskyt. služby) + pronájmy	125000	celkem	5000
Celkem	847000	<u>Školství</u>	
<u>Dotace</u>		Příspěvek na žáky MŠ	7000
Na výkon státní správy	0	Příspěvek na žáky ZŠ	0
celkem	0	Celkem	7000
<u>Příjmy celkem</u>	<u>2687000</u>		

<u>Kultura - SPOZ</u>		<u>Regionální a místní správa</u>	
Věcné dary - Sbor pro obč. záležitosti - celkem	10000	Ostatní osobní výdaje	120000
Pohoštění	10000	DHM – nákup drobných prostředků a materiálu	
Celkem	20000	j.n.	25000
<u>Tělovýchova + zájmová činnost – děti a mládež</u>		Plyn OÚ	30000
Věcné ceny - turnaje - celkem	15000	Elektrina	60000
Pohoštění	5000	Poštovné - služby	2000
Celkem	20000	Telefony	15000
<u>Bydlení a bytové hospodářství</u>		Ostatní služby	20000
Nákup DHM	30000	Konzultační, právní služby, účetnictví	50000
Nákup materiálu	5000	Neinvest. dotace - svazky	18000
Opravy a údržba	45000	Programové vybavení	3000
Celkem	80000	Úhrada daní a poplatků	2000
<u>Odpady</u>		Celkem	345000
Sběr a svoz komunálních odpadů - celkem	135000	<u>Kom. služby + územní rozvoj</u>	
<u>Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň</u>		Elektrická energie veřejné osvětlení	50000
DHM	20000	Nákup pozemků	50000
Nákup mat. j. n.	15000	Bezdrátový rozhlas	180000
PHM	15000	Oprava hráze rybníčku Na Hlupině	160000
Nákup služeb	15000	Údržba – oplocení čp. 62 – jižní část	100000
Celkem	65000	Projekty (ZTV, ČOV a OÚ)	320000
<u>Zastupitelské orgány</u>		Celkem	860000
Odměny zastupitelé (předsedové výborů, starosta, místostarostové, členové výborů)	205000	<u>Požární ochrana</u>	
Pojistné na ZP	15000	Elektrická energie	4000
Pohoštění	2000	Nákup materiálu j. n.	10000
Celkem	222000	Celkem	14000
		<u>Výdaje z finančních operací</u>	
		Služby peněž. ústavům	36000
		Úroky vlastní	40000
		Celkem	76000
		<u>Výdaje celkem</u>	<u>2097000</u>
		Příjmy – výdaje	590000
		Financování – splátky úvěrů	-590000
		Změna stavu na bankovním účtu	0

Zdroj dat: Zápisy z usnesení OZ Čechelovice

aš, dost

Oznámení OÚ

- **16. ledna od 16 hodin do 18 hodin a 17. ledna od 8 do 10 hodin** budou vybírány na OÚ poplatky /tj. vodné, stočné, odvoz komunálního odpadu a poplatek za psy/. Další termín je pak **10. února od 18 do 20 hodin**. Upozorňujeme občany, že do tohoto dne je nutné zaplatit alespoň polovinu částky daných celkových poplatků. Do konce měsíce června pak musí být částka uhrazena celá. V případě neuhrazení poplatku za komunální odpad bude poté vymáhána dlužná částka s pokutou trojnásobku dané částky /dle obecní vyhlášky/.
- V termínu do 19.1.2015 je možné si od OÚ objednat kompostér na 800 l, který bude poskytnut v rámci dotace pro občany téměř bezplatně (max. 1 kompostér na č.p., ne pro rekreační objekt). Kompostéry budou k vyzvednutí v měsíci březnu až dubnu. V případě zájmu je nutné tuto informaci poskytnout paní M. Kalbáčové v úředních hodinách OÚ.

kam

Věkové složení obyvatelstva Čechelovic /zdroj dat KEO-registr obyvatel/

	0-5 let	6-15 let	16-25 let	26-45 let	46-59 let	60-69 let	70-79 let	80-89 let	90-100 let
ženy	3	12	17	25	17	13	10	7	1
muži	9	9	4	31	17	14	9	3	0
celkem	12	21	21	56	34	27	19	10	1

Nejstarší žena - Marie Chodová, 90 let

Nejstarší muž - Karel Němeček, 88 let

V roce 2014 se narodily 2 děti - Dominik a Sofie.

Zemřeli 4 obyvatelé - Marie Němečková, Růžena Červená, Marie Krejčová, Josef Malý

Ke dni 31.12.2014 bylo v naší obci celkem obyvatel 201 z toho 105 žen a 96 mužů.

kam

NAŠI JUBILANTI

V měsících lednu až dubnu oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let hlavně hodně štěstí, zdraví a životního optimismu.

Leden		Březen		Duben	
paní Milada Stejskalová pan Václav Dušek	87 let 75 let	paní Růžena Švecová paní Helena Harášková paní Anna Roubalová pan Milan Stejskal	84 let 83 let 75 let 55 let	paní Eva Horynová paní Jaroslava Skolková pan Karel Němeček	45 let 75 let 89 let
Únor paní Marie Kůtová	65 let			Zdroj dat KEO –	registr obyvatel

➤ **Činnost Spolku žen Čechelovice**

V letošním lednovém zpravodaji přinášíme ohlédnutí za minulým rokem v práci Spolku žen Čechelovice. Akcí, které zaujaly, bylo několik. K tradicím patří pořádání plesu žen a dětského maškarního bálu. Skvělým nápadem jistě bylo ozvláštňené oslavení MDŽ. Taktéž výborný byl nápad pro zaujetí a zabavení malých dětí, které se vydaly do lesa udělat domečky pro lesní skřítky. Byly jsme nápomocny při velikonočním křístání, lampionovým průvodem k zapálené hranici byl oprášen v naší vesnici další hezký zvyk. Letním výletem vlakem do ZOO Plzeň naše činnost neskončila. Již v podzimním čase se začalo s přípravou srazu seniorů, který byl veřejností kladně hodnocen. A v neposlední řadě pak naše členky pomáhaly při vánočním setkání obyvatel dne 7. 12. 2014.

A že dbáme i na pohyb, svědčí společné cvičení v místní bývalé školce, které je v letních měsících nahrazeno projíždkami na kole po okolí s doprovodem – panem Braunem a Žákovským. Poslední adventní neděli jsme doplnily svou tělovýchovnou činností o možná dobrý zvyk - „předvánoční pochod“, který s námi podnikli i dva muži a krásný pes. Závěrem odpoledne jsme se pak společně setkaly v místní hospůdce a naše chutě byly naprosto ukojeny donesenými vánočními cukrovinkami a dobrými nápoji. Tak jsme prožily rok 2014.

Letos bychom chtěly pokračovat v tradičním pořádání akcí, ale jistě nás opět něco nového napadne. Co však víme určitě, že oslava MDŽ je naplánována na 6. března.

Ještě malá a možná i velká prosba. Bylo by možné, aby nám naše členky mladšího data narození pomohly při zhotovování jednohubek, chlebičků a přípravě tomboly na náš ples? Předem děkujeme, protože to jednou, děvčata, převezmete. Prostě tradice je tradice.

zak

➤ **Výroční schůze SDH Čechelovice**

V neděli 28. prosince se sešli místní hasiči na výroční valné hromadě, aby zhodnotili svoji činnost během uplynulého roku. Jak zaznělo z vystoupení jednotlivých řečníků, první akcí bylo v lednu uspořádání tradičního plesu, který se jako obvykle vydařil. Z jeho výtěžku se poté během roku financovaly další akce a pořizovalo vybavení sboru, jako např. zakoupení nových přileb pro cvičné družstvo a jedné vycházkové uniformy. V jarních měsících pomáhali členové SDH při dvou větších brigádnických akcích, při čištění nádrže na Pasece a při úklidu veřejných prostranství v obci. Za odměnu byl sbor dovybaven z prostředků obecního rozpočtu – dva členové obdrželi vycházkové uniformy. Pak už přišlo jako každý rok na začátku léta okrskové cvičení, které pořádali 21. června hasiči z Lažánek. Zde jsme ale příliš velkou reklamou našemu sboru neudělali, protože jak družstvo mužů, tak i

žen skončilo v požární soutěži na posledních místech. Příště je nutné věnovat nácviku určitě větší úsilí, více poctivosti a zodpovědnosti a pak se jistě dostaví i lepší výsledky.

Svoji akceschopnost prokázali členové sboru, když v létě zlikvidovali vlastním zásahem požár v nemovitosti pana Klímy v čp. 8 na Křížku.

Na podzim přišla i jedna smutná událost, kdy jsme se rozloučili s naším dlouholetým členem panem Josefem Malým.

Posledním bodem výroční valné hromady byly volby nového výboru na další pětileté období. Pan Bohumil Kůta, dlouholetý velitel sboru, který začínal v této funkci ještě s takovými hasičskými matadory, jako byli pan František Švec a pan Václav Dušek, již nechtěl na vlastní žádost pokračovat. Při této příležitosti bych chtěl panu Kůtovi za jeho dlouholetou poctivou a zodpovědnou činnost ještě jednou co nejvšeleji poděkovat. Po předneseném návrhu a zvolení jednotlivých členů by měl nový výbor SDH Čečelovice fungovat v tomto složení:

Starosta – Ing. Petr Kalbáč, velitel – Milan Zach mladší, jednatel – Jolana Hruběšová, hospodář – Milan Stejskal, strojník – Milan Zach starší, členové výboru – Jan Hruběš (preventista), Michal Stejskal (velitel cvičných družstev), Bohumil Kůta mladší (velitel družstva mužů), Lenka Kůtová (velitelka družstva žen), revizní komise: Stanislav Vyžral, Bohumil Kůta starší a Štefan Kružliak.

Na závěr bylo v diskusi projednáno několik organizačních opatření, krátkým příspěvkem vystoupil velitel okrsku pan Černý a poté jsme se již všichni pustili do občerstvení v podobě srnčího guláše – srnu dodali místní myslivci a chutně ji upravila paní hostinská Radka Cinková. Jelikož většina účastníků byla vyčerpána z třídního maratonu (pátek – turnaj ve „šnopsu“, sobota – turnaj stolního tenisu, neděle – valná hromada SDH) včas jsme se rozešli do svých domovů. **stem**

➤ **Z činnosti místní knihovny**

Máme v Čečelovicích šikovné děti. Nejen, že se nestydí vystoupit před obecenstvo a ukázat, že umí zpívat a tančit, ale snaží se i po výtvarné stránce. Pro seniory vyrobily na jejich setkání vánoční přáníčka, po celý rok 2014 v knihovně malovaly, stříhaly a lepily různá dílka. Po zdi knihovny se plazí několikametrový pestrý had z roliček od toaletního papíru, za oknem sledují dění na návsí papírové slepice a sova. Doma se děti mohly rodičům pochlubit s motýly a havrany z papírových talířů.

Děti nyní vyplňovaly anketu, ve které byla otázka, co by mělo být na místě zbouraného domu čp. 31. Jejich názory jsou např. květinářství, stáj s koňmi, klece s papoušky a nebo trampolína. Tak páni radní, máte o čem přemýšlet.

Některé děti rády čtou, ale i píší a tvoří vskutku zajímavá dílka. Jejich ukázkou Vám nyní na této stránce předkládáme.

Knihovnu v loňském roce navštěvovalo 30 zapsaných čtenářů, kteří si celkem půjčili 652 knih a časopisů. Také internet je využíván, 93 zájemců na něm loni „brouzdalo“ a hledalo informace.

Miloslava Reitmajerová, knihovnice

Vánoční poselství

V měsíci listopadu jsme nazkoušeli v Čečelovicích veselé vystoupení na písničky z pohádky o Mrazíkovi. Ivánek se v ní ptá: „Jaký dobrý skutek mám vykonat?“ My jsme si tuto otázku také položili a skutek vykonali.

Rozhodli jsme se před Vánoce obdarovat penězi nějaké malé nemocné dítě z našeho kraje. Paní učitelky nám řekly o fondu Dobrý anděl, který známe z reklamy v televizi. Peníze jsme vybrali a poslali na jejich konto. Pomohli jsme tak jedné holčičce Karolínce z Českých Budějovic. Naše částka 2 350,-Kč jí zajistí lepší péči, protože potřebuje rehabilitace a speciální pomůcky. Tahle čtyřletá holčička je totiž velmi nemocná, nemůže chodit a je mentálně postižená. Rodina Karolínky nám pak v dopise moc a moc poděkovala.

Tak takovýto dobrý skutek jsme udělali. Příště se zúčastníme znovu a pomůžeme zas někomu jinému.

Kristýna Lávičková, 11 let

➤ **Ohlédnutí za vánočním setkáním**

Dne 7. prosince 2014 v odpoledních hodinách se konalo setkání obyvatel Čečelovic, aby společně pobyli ve vánočním čase. Ve 14 hodin byla odsloužena mše svatá panem Petrem Koutským z horažďovické farnosti. Další naše kroky vedly k místnímu pohostinství, kde nás přivítala zimní stylová atmosféra. Na velkých starodávných dřevěných saních již seděli někteří naši obyvatelé. Ve vzduchu voněl svařák, skořice a punč, který se mísil s vůní fritovaných kapřích hranolků. Nabízeny byly perníčky a pečené kaštany. Na závěr udělaly sladkou tečku teplé vánočky přinesené paní hostinskou přímo z trouby. A nejen jídlem živ je člověk, dostalo se i na zvyky, city a duši. Pan Štěpán Kolář zahrál několik koled na trubku, mohli jsme si odlít olovo a špekulovat, co vlastně ta naše kovová placička věští do příštího roku. Také ořechové lodičky prozrazovaly, zda se nám povede dobře, zůstaneme-li doma, či skončíme kdesi ve světě. Děti pak v sále předvedly před svou čertovskou veselíci vystoupení na směs písniček k pohádce Mrazík. A pozdní odpoledne se přehouplo ve večerní posezení u ohně a tóny trubky, kytary i zpěv zněly pro pobavení všech, kteří zůstali. Jak se umí Čečelovice setkat? Skvěle!

Přinášíme několik fotografií z této zdařilé akce, které zachytili svými objektivy pan Martin Žákovský a pan Bohumil Braun.

dost

A bude se tancovat!

✚ Místní hasiči vás srdečně zvou na svůj ples, který se koná 24. ledna od 20 hodin. K tanci a poslechu bude hrát kapela Talisman ST. Těšit se můžeme na bohatou tombolu a skvělé občerstvení.

✚ V měsíci únoru pořádají ples místní ženy. Tak pokud nikam nechvátáte, přijďte 14. 2. do sálu místního pohostinství a od 20 hodin si můžete skočit v rytmu hudby, kterou zahraje kapela Tři cvrčci. Energii doplníme chlebičky či jednohubkami a Vaše šťastná ruka si možná vytáhne skvělou cenu v tombole.

✚ Ani naše omladina nezůstane stranou. 15. 2. ve 14 hodin se sejdou malé i velké princezny, skřítky, rytíři, piráti, čarodějnice, nu prostě pohádková stvoření na svém maškarním bále. Paní pořadatelky si již nyní lámou hlavy, jaké soutěže o ceny připraví.

✚ Březnovou oslavou MDŽ zakončí veselé juchání obyvatel naše ženy. Bude tak jako loni připraveno posezení v sále. A ženy každého věku jsou zvány dne 6. 3. na netradiční večer s taneční skupinou Osm a půl opice. Samozřejmostí je přítomnost partnera, který svou drahou polovičku v pořádku na závěr dovede domů.

Pozvánky na kulturní akce v obci

POZVÁNKA NA BESEDU „SVATOJAKUBSKÁ CESTA“ S PANEM ŠESTÁKEM

- * Kdy: **19. února 2015 od 18 hodin**
- * Kde: sál pohostinství Čečelovice
- * Poznámka: vstup dobrovolný

Pokud jste ještě neměli možnost poznat Františka Šestáka z jihočeské Blatné, pak musíte rozhodně navštívit webové stránky <http://www.sestak-frantisek.cz/>. František Šesták je totiž cyklistický nezmar a cestovatel, který absolvoval ve svém obdivuhodném věku (již oslavil sedmdesáté druhé narozeniny) mnohé cestovatelské trasy. Například italské Dolomity, francouzské a švýcarské Alpy, cestu napříč Itálií, Svatojakubskou cestu, napříč Amerikou po Route 66, panevropskou trasu Praha – Paříž nebo cestu železné opony od Baltu k Jadranu. O své zážitky se pravidelně dělí s účastníky besed a přednášek a některé z cest zpracoval i s bohatou fotodokumentací do třech cestopisů. První z nich, Z Čech až na konec světa aneb Svatojakubskou cestou na mys Finisterre, pojednává o cestě po stopách mírového poselstva krále Jiřího z Poděbrad po zemích západní Evropy v r. 1465 až na tehdy uznávaný konec světa – na mys Finisterre. Přibližuje atmosféru Svatojakubské poutní cesty ke hrobu svatého Jakuba ve španělském městě Santiago de Compostela. Na cestě s kolegou Hejtmánkem až do Španělska a Portugalska navštívil František Šesták 10 západoevropských zemí. Trasu 6.087 km projeli na kolech za 68 dní. Druhý cestopis, Na kole napříč Amerikou, představuje trasu z Los Angeles do Chicaga po nejslavnější americké „Matce cest“ - ROUTE 66 /pozn. Beseda již v Čečelovicích před časem proběhla/. Tuto cestu absolvoval František Šesták s kolegou Janem Hájkem z Plzně a věnovali si ji jako dárek k životnímu výročí stejného čísla jako silnice. Projeli 8 států Unie, 3 časová pásma, pouště a polopouště, náhorní plošiny, několik indiánských území a velkoměst. Trasa byla dlouhá 4.135 km. Mezi nejkrásnější zážitky patřila setkání s našimi krajany v závěru cesty ve státech Missourri a Illinois.

Pan Šesták ve svém blogu uvádí:

„Když jsme s kamarádem Hejtmánkem při naší cestě na kole Z Čech až na konec světa projížděli trasou svatojakubské cesty, oba jsme obdivovali pěší poutníky. V poutnických ubytovnách klesali večer na lůžka unaveni, vyčerpáni. Mnoho z nich před tím muselo ošetřit menší či neskutečně velké puchýře na nohou. S posílenými nočním hlubokým spánkem jsme se s nimi ráno loučili, ačkoliv jsme večer nevěřili, že budou schopni dalšího pochodu.

Trochu jsem jim ale v duchu záviděl. Na kole vydržím hodně, ale pěšky jsem nikdy daleko nedošel. Nevěřil jsem tedy, že bych byl někdy v životě schopen delší pochod a jít jako pěší poutník svatojakubskou cestu.

Všechno se změnilo po TEP kyčle. Nejen, že mi v nemocnici vyměnili vadný kyčel, ale odstranili příčinu, proč jsem špatně a nerad chodil. Bylo to tím, že před operací jsem měl jednu nohu o 1,5 cm kratší. Po rehabilitaci jsem nejen bez problémů začal znovu jezdit, ale začal jsem také hodně chodit na stále delší procházky do přírody, při nichž jsem začal poznávat detaily, které se nedají ze sedla bicyklu pozorovat. Při jedné procházce s kamarádem Josefem Michálkem jsem kromě jiného vyprávěl o svatojakubské cestě. Náhle, úplně ve stejné chvíli, jsme se rozhodli, že se na tuto pouť společně vydáme. Při vzpomínce na zdecimované poutníky jsem naordinoval zvýšené denní dávky vycházek, prověřili jsme několik párů bot a začali plánovat cestu. Počátkem května jsme se letecky přesunuli do Madridu. Prvním cílem bylo poznat nejzajímavější místa hlavního města Španělska. Největším dojmem na nás zapůsobilo Prado svými jedinečnými sbírkami nejznámějších světových malířů.

Autobusem jsme se přesunuli do Astorgy, kde začala naše svatojakubská pouť. Věděl jsem, že znovu hned na prvních kilometrech poznám tu nejkrásnější její část v horách, na rozhraní autonomní oblasti Galicie. Nejdříve v hustém dešti, později

několik dnů za krásného slunečného počasí, potom zase ve větru, v dešťových, dokonce i ve sněhových přeháňkách jsme v neuvěřitelné pohodě došli do cíle v Santiagu de Compostela, na mys Finisterre, považovaný dříve za konec světa. Jako třešničku na dortu si přidali návštěvu nepříliš navštěvované Muxie na pobřeží Atlantiku.

Na naší pěší pouti jsme s jedním malým puchýřem na palcích, který jsme během několika dnů zaléčili, urazili asi 335 km s denním průměrem 21 km.

Odvezli jsme si nezapomenutelné dojmy nejen ze samotné pouti, ale ze setkávání s poutníky z celého světa. Během cesty jsme navázali kontakt s poutníky 28 národností.

Na závěr vzkaz těm, kteří plánují svatjakubskou cestu na kole. Uvědomte si, že cesta je poměrně náročná, že je nezbytné chovat se k peším poutníkům ohleduplně v místech, kde není jiné řešení, než použít společnou trasu s nimi. Asi tak, jak bychom se měli chovat všude. K turistům na jejich značených trasách a kdokoliv mezi lidmi.“

Zdroj dat: <http://www.sestak-frantisek.cz/>

dost

VELIKONOČNÍ DÍLNA

- * Kdy: 28. 3. 2014 od 15 do 18 hodin
- * Kde: sál místního pohostinství v Čečelovicích

Spolek žen uspořádá před Velikonocemi ukázky zdobení kraslic, perníčků a zhotovování velikonočních dekorací. Jedná se o „pracovní odpoledne“, ve kterém si zájemci z řad veřejnosti a hlavně našich dětí mohou vyzkoušet různé techniky jarního vyzdobení příbytků. A kdo svým šikovným rukám nevěří, může si některé výrobky za symbolickou cenu i koupit. Tak přijďte popracovat. Pro zdobení kraslic je nutno si přinést vyfouknuté čisté a suché vajíčko, pro zhotovování dekorací pak potřebujete čisté skořápky a peříčka. Většina dekorací je zhotovena hlavně z přírodnin.

dost

HOSPODU V ČEČELOVICÍCH ZAPLNÍ HAŠLERKY

Hudební monodrama o životě a díle Karla Hašlera nabídne široké veřejnosti Hospoda Čečelovice v **neděli 19. dubna 2015 od 17 hodin**. V titulní roli vystoupí Michal Boška (dále jen BD), autorkou projektu je Květa Drahokoupilová (dále jen KD) a scénickou hudbu složil Přemysl Zíka. Na pěveckém nastudování se podílela bývalá členka plzeňské opery Jožka Valentová, jejíž hlas zároveň diváky provází dějem.

Malá divadelní společnost **Kostým** vznikla na začátku roku 1997 a orientuje se na malé divadelní formy. Připravila již 30 premiér a dostala možnost představit se divákům v Příbrami, na Dobříši, v Praze, Březnici, Bělčicích, Plzni, Vrážích u Písku, Kamýku n. Vlt., Zbenicích, Chebu, Mladé Boleslavi, Olomouci, Norimberku aj.

Co se lidem vybaví, když se řekne hašlerka?

MB: Myslím, že mnohým se začnou sbíhat sliny na silně aromatický bonbon a vůbec nepřemýšlí o tom, kde se ten název vzal. Jiní si vzpomenou na tancovačky, kde jim muzikanti do rytmu hráli Hašlerky. Pravdu mají ti i oni. Oba názvy totiž souvisí s legendou a géniem české písničky Karlem Hašlerem. A právě okolnosti vzniku hašlerek i Hašlerek jsme se rozhodli našim divákům přiblížit.

Písň Karla Hašlera jsou dnes ke slyšení v různém podání. Co diváky čeká u vás?

KD: Především jsme kladli důraz na dramatické zpracování celého tématu. Chceme divákům přinést něco víc, než jen koncert skvělých písní. V tom je naše inscenace neobvyklá. Podíváme se do doby První republiky i nacistického protektorátu, a především nahlédneme do dramatických okamžiků života Karla Hašlera. Často nám diváci na konci představení říkají, že jsou překvapeni, kým všim vlastně Hašler byl, čím prošel, koho miloval, a bohužel i tím, jak zahynul.

Ke Karlu Hašlerovi neodmyslitelně patří jeho písničky. Na které se můžeme těšit?

MB: Ty nás provází celou hrou. Diváky bezpochyby potěší známé staropražské písničky, ale do koncertu v Lucerně jsme zařadili i politické kuplety. Leckdo je překvapen, jak byla tehdejší politika podobná té dnešní. Kromě toho máme schované i skutečné hudební poklady, o kterých mnozí vůbec netuší, že je napsal právě Karel Hašler.

Karla Hašlera si všichni vybavujeme jako umělce a bohéma. Proč je na vašich fotkách ve vězeňském mundúru?

KD: Protože část děje se odehrává v koncentračním táboře. Další části pak vykreslují napjatou rodinnou atmosféru v pražském bytě anebo nadšení v záři reflektorů v kabaretu Lucerna. Michal vystřídá několik kostýmů a Přemkovi se v hudebních mezích skvěle podařilo vystihnout stísněnost a ponuru atmosféru vězení oproti úžasné náladě v kabaretu. Filozofické úvahy se pak promítají do několika našich vlastních písní, k nimž složil hudbu.

Květa Drahokoupilová

STŘÍPKY A POSTŘEHY

- Díky odečtu stavu vodoměrů v obci a porovnáním s množstvím vody, kterou místní vodárna distribuovala do obce Čečelovice, se zjistilo, že rozdíl těchto dvou čísel se liší o nemalé množství 800 m³. Tato voda tzv. vytekla a nadále zřejmě teče

kdesi z místního vodovodu. Před nedávnem jsme takovou poruchu řešili několik let, než se zjistila závada v místě naproti domu paní Štěrbové. Proto prosíme naše všímavé občany v případě nálezu nějakého podezřelého mokrého místa či na povrch vyvěrajícího potůčku o nahlášení. Jedna netěsnost se již loni našla na přípojce k domu paní Korousové /docházelo k průsaku jehlou/. Propočítáním se ztrácelo či ztrácí denně 2 m³ vody. V přepočtu na rok to není naprosto malá částka.

- Místní ženy se scházejí na cvičení každé pondělí od 19 do 20 hodin v bývalé školce. Vítaná by byla posila ostatních žen, které zatím ještě váhají či se zdráhají. Je čas na pohyb po vánočním mlsání. Přijďte mezi nás, rády vás uvítáme. Jinde jsou posilovny plné a my máme vytopený prostor jen pro sebe a zdarma. Tak ho alespoň náležitě využijeme.
- Taktéž volejbalisté nabízejí možnost zasportovat si společně v pronajaté hale v Záboří a to každou sobotu od 18 do 20 hodin. Je vybíráno 50,- Kč za osobu.
- Místní poplatky se budou vybírat 16. ledna /pátek/ od 16 do 18 hodin a 17. ledna /sobota/ od 8 do 10 hodin. Byl přidán ještě termín únorový, a to 10. 2. od 18 do 20 hodin. V daném čase je nutno zaplatit alespoň polovinu částky. Doplatek pak je povinností uhradit do konce měsíce června.
- Sprejeři v Čečelovicích – Kdo by to byl řekl, že i takováto výtvarná díla poctí svou návštěvou na věčné časy zdi domů místních obyvatel. Oba chlapce na kolech neodradila ani přítomnost majitelky, která je viděla. Stopy po modrém spreji se objevovaly již v minulosti, ale v malé míře. Loňské léto však dalo chlapcům náležitou sílu a vytrvalost. Zeď v uličce na Trávníky pod schody za obchodem je vyzdobena z obou stran náležitě. Další výzdoby můžeme vidět i na západní části zdi u bytového domu čp. 62. Pokud by bývala majitelka čp. 38 místní chlapce poznala, tučná pokuta a následné odstraňování barvy z kamenů by zaměstnala na dlouhou dobu rodinu malých pachatelů. A to nemluvíme o finančním vyrovnání. Raději toto umění, chlapci, nedělejte! Je krásné, když se umí, ale na zdi domů se nehodí.
- Při průchodu kolem vchodu do bytů v bývalé MŠ si nelze nevšimnout velmi častého nepořádku na nádvoří, hlavně v blízkosti hlavního vchodu. Již v létě byla obyvatelům poskytnuta obecní žlutá popelnice, aby se mohl udržovat pořádek. Je nám líto, že tak drahý objekt vypadá někdy jako vybydlený squat. Ale od koho jiného se mají děti učit správně bydlet, když mezi kontejnery na tříděný odpad při této nemovitosti se povalují papírové krabice od zboží i s adresami majitelů? Kontejnery jsou vyváženy nejvíce z celé obce, ale paní nájemnice se ani nepodívají, zda mohou papír do kontejneru vhodit. Korunu tomuto s prominutím binci daly 2 čepice – mastné kartonové krabice od pizz. Nu, ach, to třídění!!
- „A konečně tu je sních,“ zajásaly děti ve druhém lednovém týdnu. Napadaná bílá peřina zakryla kameny a hrboly na svahu po odstranění nemovitosti vedle obecního úřadu. Vytáhly a oprášily se boby i různá novodobá „klouzátká“ a už se jezdilo. V dolní části kopce to pak jistili dohledem rodiče nebo prarodiče. Jakoby se čas zastavil a vrátili jsme se do starých časů Ladových zim. Možná se najdou pamětníci, kteří sjížděli v zimě naši návěs jako malé děti.
- Přípravou zpravodaje nyní byla pověřena redakční rada v čele s panem starostou Milanem Stejskalem. Bylo tak vyhověno povolební žádosti paní Stejskalové, která se 13 let starala a psala Zpravodaj Obce Čečelovice víceméně sama. Toto 41. číslo probíhajícího 14. ročníku vychází tedy v novém kabátě, protože „více hlav více ví“. Budeme připravovat zpravodajství pravidelně 4krát do roka. Vždy v posledním čísle se dozvíte, v jakém měsíci nový zpravodaj opět vyjde. Další číslo tedy obdržíte do svých schránek v průběhu měsíce **dubna**.

dost

PRANOSTIKY ANEB LIDOVÁ MOUDRA

Leden: V lednu voda, věčná škoda.
Když červík v lednu ze země leze, zima až do května se poveze.
Mnoho sněhů v lednu, mnoho hřibů v srpnu.
V lednu sních a bláto, v únoru tuhé mrazy za to.

Únor: Je-li únor mírný ve své moci, připílí s mrazem březem i v noci.
Skřivánek-li v únoru zpívat počne, v dubnu jistě umlkne.
V únoru sních a led – v létě nanesou včely med.
Teplý únor – studené jaro – teplé léto

Březen: Březen - na pec si vlezem.
Březen bez vody – duben bez trávy.
Březnové mlhy – za 100 dní déšť.
Hřmí-li v březnu, sněží v máji.

Vydává obecní úřad v Čečelovicích

Redakční rada:

Milan Stejskal (stem), Ing. Marie Kalbáčová (kam), Bohumil Braun (bobo), Alena Šourková (aš), Květuše Zachová (zak), Jolana Hruběšová (hrub), Mgr. Dana Stejskalová (dost)

Spolupráce: Miloslava Reitmajerová, Radka Cinková, Irena Zachová, Martin Žákovský

Počet výtisků: 120; Neprodejné